

Publicerad 2010-10-05 19:29 av Vingklippt Fågel

Förföljelsemani

Skuggorna förlänger,
sliter i trådar och ändrar om,
metersteg blir milakliv
och ett ögonblick en evighet
som stryker sig mot väggen

.

Brickor, sand, som döljs
och tappar färgen i två sekunder.

.

Visar sig igen, välkomnar solen

.

Den gråspruckna gatan,
prydd av strandaska,
av sommarsnö
slickas rent av
middagsnatten
som följer din vind
och symmetriska tystnad

.

Ökar farten när du springer,
så fort ökenluften lyfter
kjolen
är han där

.

vilar, väntar, lugnar och existerar

.

En tom salong hägrar,
döljer horisonten,
beställer och slår sig ner.

.

Ensam till sist.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vingklippt Fågel med Poeter.se id #33043 innehar upphovsrätten